

jezik i naši čitaoci, sve bez uvreda i sumnjičenja.

Slično bismo mogli reći i književniku Ranku Marinkoviću, koji se neobično razljutio na konstruktivan i dobronamjeran članak u 2. broju ovogodišnjeg »Jezika« (Za ravnotežu umjetničkih i gramatičko-pravopisnih elemenata), pa je u nekoliko brojeva »Vjesnika u srijedu« (9. i 16. II. i 9. III. 1955.) pokušao omalovažiti i izvrgnuti ruglu sav filološki rad. Zar je zaista potrebno dokazivati, koliko je filološki rad koristan za pravilno razvijanje narodne kulture? Podsjetit ću ovdje samo na neke gojedinosti: Baščansku ploču, koja ima veliko značenje u razvoju hrvatske kulture, proučili su i oživili upravo filolozi. Tako isto i bezbrojne druge važne književne i umjetničke spomenike. Ono, što su kod Hrvata učinili filolozi Bartol Kašić (prva hrvatska gramatika god. 1604.), Antun Mažuranić, Vjekoslav Babukić, Adolfo Veber, Vatroslav Jagić, Tomo Maretić, pa kod Srba Vuk Stefanović Karadžić, da druge i ne spominjem, govori rječito o tome, da je filološki rad neobično važan za narodnu kulturu, za poznavanje narodne prošlosti, za afirmiranje zdravih snaga u sadašnjosti i za perspektivan pogled u budućnost. Stoga ne smijemo prezirati stručan rad naših suvremenih filologa, nego ga pomagati i razvijati i boriti se za njegovo poštovanje, jer je to u interesu narodne kulture. Dakako, i »Je-

zik« tu treba da bude u prvom redu, bez obzira na prigovore, pa i vrijeđanja, u interesu narodne zajednice, a za dobro našega književnog jezika. Preosjetljivosti ne smiju nam zamučivati pogled.

Bilo je potrebno reći ovo nekoliko kritičkih riječi uoči četvrtoga godišta »Jezika«, da bi se znalo, što nas pokreće naprijed bez obzira na teškoće i subjektivne osjetljivosti. Svijesni smo nekih svojih slabosti i nedostataka, no svijesni smo i koristi, koju donosimo i ovako, pa baš zbog toga i pozivamo na okup oko »Jezika« sve one, koji mogu svojim znanjem i sposobnošću pomoći pravilnom razvoju hrvatskoga književnog jezika, jer on ne smije ostati bez takva glasila, kao što je »Jezik«.

Ljudevit Jonke

ISPRAVAK

U četvrtom broju »Jezika« na str. 113., u 5. retku članka Zlatka Vincea, potrebno je popraviti riječ *Petrović* u *Petrovička*, kao što se uostalom po smislu i može nazreti.

Mnogo je teže s ispravkom u sadašnjem 5. broju »Jezika« u članku istoga pisca, gdje on raspravlja o akcentu i kvantiteti glagola *ocrnjeti* i *ocrniti*. U svima riječima s vokalnim *r* (*crvenjeti* također) nismo mogli staviti ni akcent ni duljine, jer ih štamparija nema. Srećom sve se razabire iz teksta.